

21 Νοεμβρίου 1987

(ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Πρ.)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΑΜΠΕΤΤΑΣ,

Αιτητής.

v

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Καθ' ου η αιτηση
(Υποθεση Αρ. 496/86).

- 5 Τελωνειακοι δασμοι και φοροι καταναλωσεως — Αυτοκινητα οχηματα
εισαγωγη υπο αναπηριων — Απαλλαγη απο τον εισαγωγικο δασμο —
Διαταγμα 221/79 του Υπουργικου Συμβουλιου — Κατα ποσο ο
Διευθυντης του Τμηματος Τελωνειων εχει δικαιωμα να ζητα εκτος
10 απο τη γνωμη του Ιατροσυμβουλιου, και την γνωμη του Ανωτερου
Τεχνικου Επιθεωρητη του Γραφειου Εξεταστων Οδηγων — Αναφορα
στις αλληλοσυγκρουομενες αποφασεις, που εχουν εκδοθη πανω στο
θεμα — Ο Διευθυντης εχει τετοιο δικαιωμα, αλλ' υπεχει υποχρεωση
να διαβιθασει την σχετικη εκθεση του Επιθεωρητη στο
15 Ιατροσυμβουλιο, που ειναι το μονο αρμοδιο οργανο να αποφανθη
για τον βαθμο αναπηριας του αιτουντος και για το αν η ανηπηρια
ειναι μορφης, που απαιτει χρηση ειδικα διασκευασμενου
αυτοκινητου οχηματος
- 20 Ο αιτων υπεβαλε αιτηση για απαλλαγη απο εισαγωγικο δασμο
σχετικα με αναπηρικο αυτοκινητο Ο Διευθυντης Τελωνειων
απεστειλε τη σχετικη με το θεμα εκθεση του Ιατροσυμβουλιου στον
Ανωτερο Τεχνικο Επιθεωρητη του Γραφειου Εξεταστων Οδηγων,
ζητωντας τη γνωμη του τελευταιου Ο εν λογω Επιθεωρητης
πληροφόρησε τον καθ' ου η Αιτηση Διευθυντή ότι ο αιτων μπορεί να
οδηγα κανονικο αυτοκινητο
- 25 Με βιαση τη γνωμη του Επιθεωρητη ο καθ' ου η Αιτηση απορριψε
την αιτηση Ο αιτων προσεβαλε την αποφαση αυτη με την παρουσα
Αιτηση Ακυρωσεως
- Το ολο θεμα της εισαγωγης αναπηρικου αυτοκινητου διεπεται απο
το διαταγμα 221/79 του Υπουργικου Συμβουλιου.

Το σημείον, που ηγέρθη, είναι κατά πόσο ο καθ' ου η Αίτηση είχε νομικά το δικαίωμα να ζητήσει τη γνώμη του Επιθεωρητού. Σύμφωνα με το διάταγμα 221/79 αρμόδιο οργάνο να αποφασίσει το βαθμό αναπηρίας και κατά πόσο η αναπηρία είναι τετοιας μορφής, ώστε να απαιτεί τη χρήση ειδικά διασκευασμένου οχήματος

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώντας την επίδικη πράξη, αποφάσισε: (1) Ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων είχε νομικά το δικαίωμα να ζητήσει τη γνώμη του εν λόγω Επιθεωρητή, αλλ' ώφειλε να διαβιβάσει τη σχετική έκθεση του τελευταίου στο Ιατροσυμβούλιο, που σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομική διάταξη είναι το μόνο αρμόδιο όργανο για τη λήψη αποφάσεως σχετικά με τον βαθμό αναπηρίας και με το κατά πόσο η αναπηρία είναι μορφής, που να απαιτεί χρήση ειδικά διασκευασμένου αυτοκινήτου οχήματος.

10

(2) Στην περίπτωση αυτή ο Διευθυντής παράλειψε να διαβιβάσει την Έκθεση του Επιθεωρητή στο Ιατροσυμβούλιο.

15

Η απόφαση ακυρώνεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Καλλής v. Δημοκρατίας (1984) 3 Α.Α.Δ. 443,

Ιωάννου v. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α Δ 31,

Κυριάκου v. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α Δ. 2414,

20

Μαρκίδης v. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 1393,

Τσουλής v. Δημοκρατίας (1985) 3 Α Α Δ. 2478

(This is an English translation of the editonal note)

Customs and Excise Duties — Motor vehicles, duty free importation of by incapacitated persons — Order 221/79 of the Council of Ministers — Whether Director of Customs entitled to seek, apart from the opinion of the Medical Board, the opinion of the Senior Technical Inspector of the Office of the Examiners of Drivers — Review of the conflicting authonties on the point — Director entitled to seek such opinion, but he must refer it to the Medical Board, which alone is competent to determine the degree of incapacitation and the question whether the incapacity is such as to require a specially adapted car

25

30

The applicant applied for the duty free importation of a motor vehicle specially adapted for incapacitated persons The Director of the Department of Customs referred the applicant to a Medical Board for examination When the Director received the report of such Board, he forwarded such report to the Senior Technical Inspector of the Office of the Examiners of Drivers for his

35

opinion. In the latter's opinion the condition of the applicant, as appearing in the report of the Medical Board, is not such as to require a specially adapted car. As a result of this opinion the Director of Customs turned down applicant's application Hence this recourse.

5 The question raised was whether in view of Order 221/79 of the Council of Ministers, which provides that the competent organ to express an opinion is the Medical Board, the Director was entitled to seek the opinion of the said Technical Inspector.

10 It must be noted that as regards the said question, there exist conflicting authorities (Vide *Kallis v The Republic* (1984) 3 C.L.R. 443, *Ioannou v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 31, *Kynakou v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 2414 adopting the view that it was not permissible to seek the opinion of an incompetent person, such as the Senior Technical Inspector, *Markides v The Republic* (1985) 3 C.L.R. 1393, adopting the view that in carrying out a due inquiry the administration may subject its discretion to conditions and limitations and *Tooulis v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 2478, adopting *Markides v. The Republic*, supra, but adding that the report of the Inspector should be forwarded to the Medical Board for a further opinion

20 Held, *annulling the sub judice decision*. (1) The Director was entitled to ask the opinion of the Senior Technical Inspector, but he should have forwarded such opinion to the Medical Board, which is under the law the only competent organ to decide the degree of applicant's incapacitation and whether his incapacity requires the use of a specially adapted car.

25 (2) As the respondent Director failed to forward the opinion of the Inspector to the Medical Board, the sub judice act has to be annulled.

Προσφυγή.

30 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων με την οποία απορρίφθηκε αίτηση του αιτητού για απαλλαγή από τον εισαγωγικό δασμό σχετικά με αναπηρικό αυτοκίνητο.

Κ. Λοΐζου, δια τον αιτητή.

Σ. Γεωργιάδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, δια τον καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

35 Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων με την οποία απορρίφθηκε αίτησή του για

απαλλαγή από τον εισαγωγικό δασμό σχετικά με αναπηρικό αυτοκίνητο.

Η επιστολή, ημερομηνίας 29 Μαΐου 1986, με την οποία του κοινοποιήθηκε η επίδικη απόφαση αναφέρει ότι με την έκθεση του αρμόδιου Ιατροσυμβουλίου η σωματική κατάσταση του αιτητή δεν δικαιολογεί τη χρήση ειδικά διασκευασμένου αυτοκινήτου κατάλληλου για ανάπηρο πρόσωπο. 5

Ο αιτητής υπέβαλε την σχετική αίτησή του στο Τμήμα Τελωνείων στις 23 Δεκεμβρίου 1985. 10

Στις 30 Ιανουαρίου 1986 το Τμήμα Τελωνείων ζήτησε από το Ιατροσυμβούλιο να εξεταστεί ο αιτητής για να πιστοποιηθεί η αναπηρία του.

Το Ιατροσυμβούλιο με επιστολή του ημερομηνίας 28 Μαρτίου 1986 πληροφόρησε τον Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων ότι λόγω του κατάγματος της αριστεράς ποδοκνημικής αρθρώσεως του αιτητή, που υπέστη το 1980 ενώ υπηρετούσε στην Εθνική Φρουρά, η κινητικότητα της αρθρώσεως του είναι 50% του φυσιολογικού. 15

Στις 22 Απριλίου 1986 το Τμήμα Τελωνείων διαβίβασε την έκθεση του Ιατροσυμβουλίου στον Ανώτερο Επιθεωρητή του Γραφείου των Εξεταστών Οδηγών για να εκφέρει γνώμη, με βάση την έκθεση αυτή και περαιτέρω έρευνα, εάν ο αιτητής ήταν σε θέση να έχει άδεια οδηγού, εάν η σωματική του κατάσταση απαιτούσε την χρήση ειδικά διασκευασμένου οχήματος κατάλληλου για χρήση σύμφωνα με την αναπηρία του και ποιοί τυχόν όροι θα έπρεπε να επιβληθούν σχετικά με την άδειά του. 20 25

Στις 12 Μαΐου 1986 ο Ανώτερος Τεχνικός Επιθεωρητής του Γραφείου των Εξεταστών Οδηγών πληροφόρησε τον Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων ότι με βάση την έκθεση του Ιατροσυμβουλίου εξέτασε τον αιτητή και διαπίστωσε ότι είναι σε θέση να κατέχει άδεια οδηγού και ότι η σωματική του κατάσταση του επιτρέπει να οδηγά όχημα χωρίς κανένα περιορισμό. 30 35

Ως εκ τούτου η αίτηση του αιτητή για απαλλαγή από εισαγωγικό δασμό απορρίφθηκε.

Όταν κοινοποιήθηκε στον αιτητή η άρνηση του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων να αποδεκτεί την αίτησή του καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Ο συνήγορος του αιτητή υπέβαλε, μεταξύ άλλων, στο Δικαστήριο ότι ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων λανθασμένα έλαβε υπόψη τις απόψεις αναρμοδίου ατόμου, του Ανώτερου Τεχνικού Επιθεωρητή του Γραφείου των Εξεταστών Οδηγών, ενώ αρμόδιο όργανο βάσει της σχετικής νομοθετικής διάταξης (βλ. ΚΔΠ 221, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι, Επίσημη Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με ημερομηνία 14 Σεπτεμβρίου 1979) ήταν μόνο το Ιατροσυμβούλιο.

5
10 Για το θέμα τούτο υπάρχει η ακόλουθη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου:

Στην υπόθεση *Καλλή εναντίον Δημοκρατίας*, (1984) 3 Α.Α.Δ. 443, 447, ο Δικαστής κ. Πικής ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση αποφάνθηκε ότι ήταν ανεπίτρεπτο για τον Υπουργό Οικονομικών να ζητήσει τη γνώμη οιοδήποτε άλλου οργάνου για την κατάσταση του αιτητή και να βασιστεί πάνω σ' αυτήν γιατί το μόνο αρμόδιο σώμα που μπορούσε να εκφέρει απόψεις για την αναπηρία του αιτητή ήταν το Ιατροσυμβούλιο.

20 Την ίδια άποψη υιοθέτησε και ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης στις υποθέσεις *Ιωάννου εναντίον Δημοκρατίας*, (1985) 3 Α.Α.Δ. 31, 36, 37 και *Κυριάκου εναντίον Δημοκρατίας*, (1985) 3 Α.Α.Δ. 2414, 2442.

25 Στην υπόθεση *Μαρκίδης εναντίον Δημοκρατίας*, (1985) 3 Α.Α.Δ. 1393, 1399, η επίδικη απόφαση ακυρώθηκε γιατί ο Δικαστής κ. Λοΐζου αποφάνθηκε ότι δεν ήταν δεόντως αιτιολογημένη, αλλά αναφορικά με το θέμα του κατά πόσον μπορούσε να ζητηθεί η γνώμη του Ανώτερου Τεχνικού Επιθεωρητή του Γραφείου των Εξεταστών Οδηγών ο Δικαστής κ. Λοΐζου παρατήρησε ότι η Διοίκηση προβαίνοντας στην απαιτούμενη έρευνα και επιλέγοντας τον τρόπο για να μορφώσει γνώμη επί ενός θέματος, μπορεί, βάσει των γενικών αρχών του Διοικητικού Δικαίου, να υποβάλει εκουσία την διακριτική της εξουσία σε διατυπώσεις και περιορισμούς μη προνοούμενους και μη επιβαλλόμενους από τον Νόμο.

35 Η ανωτέρω άποψη του Δικαστή κ. Λοΐζου υιοθετήθηκε στην υπόθεση *Τσοουλής εναντίον Δημοκρατίας*, (1985) 3 Α.Α.Δ. 2478, 2491, όπου ο Δικαστής κ. Σαββίδης προχώρησε

και εξέφρασε την γνώμη ότι η έκθεση του Ανώτερου Τεχνικού Επιθεωρητή του Γραφείου των Εξεταστών Οδηγών θα έπρεπε να παραπεμφθεί εκ νέου στο Ιατροσυμβούλιο ως το μονο αρμόδιο κατά νόμο όργανο για να εκφέρει άποψη για την έκταση της αναπηρίας του αιτητή και για το κατά πόσον αυτή απαιτούσε τη χρήση ειδικά διασκευασμένου οχήματος για χρήση από ανάπηρο πρόσωπο και ότι ο Υπουργός Οικονομικών με το να βασίσει την απόφαση του επί της αρχικής έκθεσης του Ιατροσυμβουλίου και της μετέπειτα έκθεσης του Ανωτέρου Τεχνικού Επιθεωρητή του Γραφείου των Εξεταστών Οδηγών παράλειψε να διενεργήσει τη δέουσα έρευνα.

Αποκλίνω υπέρ της άποψης ότι ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων, ως το κατά νόμο αρμόδιο όργανο να αποφασίσει εάν κάποιος δικαιούται ή όχι σε απαλλαγή του από τον εισαγωγικό δασμό, μπορεί, κατά την διενέργεια της έρευνας του για την διακρίβωση της ύπαρξης των απαραίτητων νόμιμων προϋποθέσεων, να ζητήσει την άποψη του Ανώτερου Τεχνικού Επιθεωρητή του Γραφείου των Εξεταστών Οδηγών, την οποία όμως θα πρέπει να υποβάλει για τελική γνωματευση στο Ιατροσυμβούλιο, ως το μόνο αρμόδιο όργανο βάσει του Νόμου για να αποφασίσει το βαθμό της αναπηρίας του αιτητή και κατά πόσο η αναπηρία του απαιτεί τη χρήση ειδικά διασκευασμένου οχήματος κατάλληλου για ανάπηρο πρόσωπο.

Ως εκ τούτου στην συγκεκριμένη περίπτωση ευρίσκω ότι η παράλειψη του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων να παραπέμψει την έκθεση του Ανώτερου Τεχνικού Επιθεωρητή του Γραφείου των Εξεταστών Οδηγών στο Ιατροσυμβούλιο καθιστά την έρευνα του επί του θέματος ελλιπή και γι' αυτό η επίδικη απόφασή του πρέπει να ακυρωθεί.

Γι' αυτό η προσφυγή αυτή επιτυγχάνει, αλλά χωρίς διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

*Η επίδικη απόφαση
ακυρώνεται. Δεν εκδίδεται
διαταγή ως προς τα έξοδα.*